

Af Cand. Phil. i filosofi, forfatter og forlægger: Steen Ole Rasmussen.

Mediernes kroniske uskyld¹

(Filosofiske overvejelser over uge 30, 2011.)

Hvis man skal tro medierne selv, så er de uskyldige, renheden selv, som ofrene for Anders Breiviks ondskab.

De går ind for den ubegrænsede ytringsfrihed.

De står for retten til at identificere, inddæmme og bekæmpe det onde selv, fra deres position, hvor de befinder sig højt hævet over alverdens fortrædeligheder, og hvorfra de skuer ukompromitteret ud over verden, for at beskrive og iagttage den rent og objektivt, uden andel i det de ser for sig.

Som filosofferne, så elsker de sandheden. Som hårdtarbejdende ånder kæmper de for oplysningen og fornuftens klare budskaber til menneskeheden. De vil sætte os dødelige i stand til at finde vej igennem tilværelsen, lede os uden om de mange fristelser og lære os at tage afstand fra dæmonerne, så vi kan møde vor skaber igen ved livets afslutning.

Medierne har ren samvittighed og ro i sindet, når de viser os vejen, så vi frelste kan komme i sikkerhed på den anden side.

Vi elskere af den sande og oplyste vej må kapitulere over for denne renhed, den fuldkomne syntese mellem erhvervslivets, de kommercielle mediers interesser og statsmagten selv, når denne enhed har brugt

¹ Lagt på nettet første gang d.30/7 2011.

terrorbekæmpelsen som undskyldningen for at sende hundreder af tusinde irakere i døden og støttet tortur mod terrorgruppernes illegitime kombattanter.

Det er ikke mediernes skyld, at tosehoveder, med blå øjne, lys hud og blond hår rundt om, afslører sig som terrorister under dække af at bekæmpe terror. Det er ikke mediernes skyld, at idioterne overtager deres retorik og handler ud fra den.

Alle de ugerninger, som de økonomisk højtflyvende har udøvet mod verdens fattige, klodens natur og andre levende væsner, for at opnå sit gigantiske overforbrug af ressourcer og livsbetingelser, hænger kun ufrivilligt ved de kommercielle massemediers realitet. Dette klister fremgår ikke af den brugerflade, som de kommercielle massemedier lever af at vende ud mod sit betalende brugersegment; Mediernes stinkende form for selektiv opmærksomhed og omgang med referencerne til alverdens begivenheder handler om, hvordan man sejrer økonomisk og politisk ved at slikke de allerede privilegerede i røven. [Forbrugeren er Gud](#) i denne verden. Forbrugeren og markedet er det bagvedliggende [realitetsprincip](#).

Budskabet om, at de højtflyvendes succes er alle andres i kommerciel forstand, det sælger hysterisk godt hos det købedygtige segment. Over for budskabet om, at den enes succes i kommerciel forstand er alle andres, finder man det politiske budskab om, at muslimer og andre fattige og tilbagestående kulturer er aldeles uforenelig med den vestlige kultur². Her griber medierne til dæmoniseringen, italesættelsen af alverdens fattige muslimer som ondskaben selv. Provokationerne af de fremmede fremstilles af danskerne for at demonstrere, hvor intolerante de fremmede er³. Her har man i den grad kunnet se sin egen suc-

² Trykkefrihedsselskabet, medier og politikere fra alle partier gående fra SF og ud til DF forlanger eksplicit afstandtagen af alle muslimer, hver gang en muslim begår vold i religionens navn. Og de fleste bidrager til beskrivelsen af Koranen som selve problemet, intolerancen, og forklaringen på, hvorfor Islam er uforenelig med demokrati og tolerance. Man husker omhyggeligt at glemme, at bibelen og de moderne korsfarere i egne rækker er mindst lige så intolerante som den ondskab de ser for sig. Man lader sig gribe af konfliktens realitet. Det lader sig forklare som udtryk for en noget dybere intention om at slippe for realitetens konflikt. Det er budskabet i en lille bog, som jeg har forfattet, og som udkommer på Det Stenske Forlag i løbet af efteråret, 2011, og som allerede er tilgængelig i en foreløbig udgave på <http://arbejdsforskning.dk/pdf/art-89.pdf>.

³ De danske medier bragte Muhammed-tegningerne alene med det formål at demonstrere deres ret til at bringe, hvad de vidste, de troende muslimer ikke brød sig om. Reaktionen kom som forudsagt, håbet, rundt om i de muslimske lande, hvor man på grund af fattigdom, vestligt støttede middelalderregimer og egne traditioner for undertrykkelse, ikke har overskud til at springe op og falde ned på krænkelsen af det sidste faste holdepunkt i al elendigheden, nemlig troens genstand. Påstanden fra de danske mediers side er så, at de er tolerante, at de kæmper for ytringsfriheden.

ces på bekostning af alle andres. I politisk forstand er medierne ikke i tvivl om, at de godes succes er betinget af det ondes udryddelse.

At det så kun er en logisk konsekvens heraf, at Anders Breivik greb til våben, og dræbte løs af de formastelige socialdemokrater, der tillod ødelæggelsen af paradiset med sin tolerance over for det onde, ja det tilhører selvfølgelig dagens orden. Men med italesættelsens performative inddæmning af fænomenet, med beskrivelsen af ham som ensom galning, substantiel og dermed selvberørende ondskab uden forankring i det sociale og mediernes egen performance, ja så prøver medierne at slippe fri af skylden.

Strategien er den samme, som vi så i reaktionerne på attentatet mod demokraternes kvindelige kongresmedlem, [Gabrielle Giffords](#) og den [skøre svensker](#), der skød løs på indvandrere i Skåne, indtil han blev pågrebet sidste år.

Sandheden om sammenhængen mellem mediernes performance og al verdens elendighed sælger ikke.

Man skal være mere end almindeligt blind for sig selv og sit engagement i det politiske spil, for ikke at se det syge orienteringsmønster for sig, sådan som det kommer til udtryk med attentatet og sådan som det præger højrefløjen ikke bare i Nordeuropa, men i resten af den vestlige verden.

Men de er ikke tolerante, og det er ikke ytringsfriheden de kæmper for. De udøver massivt censur i deres egen brugerflade. Provokationerne af dem selv, beskrivelsen af deres egen performance og påpegelsen af deres delagtighed i det godes kamp mod det onde, der konstant genfinder sig selv på det ondes side, er systematisk bortcensureret. Således udøver de [censur i ytringsfrihedens navn](#).